

گفت‌وگوی صبا با امیر احمد قزوینی، بازیگر فیلم سینمایی «۱۹۶۸»

تجربه‌ای متفاوت در دل یک درام تاریخی

معصومه دهقان
گفت‌وگو

فیلم سینمایی «۱۹۶۸» به کارگردانی مهدی پوروزیری، یکی از آثار جشنواره امسال است که با روایت تاریخی خود و پرداختن به لحظات واقعی و ملموس، امید دارد توجه بسیاری از علاقه‌مندان سینما را به خود جلب کرده است. در این میان، بازیگران این فیلم نقشی کلیدی در باورپذیری داستان ایفا کرده‌اند و تلاش کرده‌اند تا با اجرای رئالیستی، حس و حال دوران روایت‌شده را به خوبی به تصویر بکشند. امیر احمد قزوینی، یکی از بازیگران این فیلم در گفت‌وگویی اختصاصی از تجربه خاص خود در این پروژه سخن گفته و از نحوه پیوستن به فیلم، فضای کاری حرفه‌ای و چالش‌های ایفای نقش در اثری تاریخی صحبت کرده است. او همچنین همکاری با مهدی پوروزیری را تجربه‌ای متفاوت و آموزنده توصیف کرده و از شیوه کارگردانی خاص او که ریشه در نگاه مستندسازانه‌اش دارد، گفته است. این بازیگر معتقد است که فیلم ۱۹۶۸ علاوه بر روایت داستانی جذاب، فرصتی برای ارائه یک بازی دقیق و باورپذیر بوده است و همراهی تیم بازیگری و عوامل پشت‌صحنه، این تجربه را برای او لذت‌بخش کرده است. در ادامه، جزئیات کامل این گفت‌وگورا می‌خوانید.

که کنار هم کار می‌کنند. در این میان، فیلم‌بردار فیلم، آقای سعید براتی، که از هنرمندان درجه یک این حوزه هستند، نقشی بسیار مهم داشتند. همکاری با یک فیلم‌بردار حرفه‌ای که نگاه دقیقی به نور، قاب‌بندی و حرکت دوربین دارد، برای یک بازیگر بسیار ارزشمند است، چراکه می‌تواند بهترین زوایا را برای نمایش احساسات و حالات چهره او انتخاب کند. همچنین، از داشتن پارتنرهای بازیگری که کنارم بودند، بسیار خوشحال و راضی هستم. یکی از مهم‌ترین بخش‌های بازیگری، تعامل با سایر بازیگران است. وقتی هم‌بازی‌های شما درک درستی از نقش خود و نقش شما داشته باشند و بتوانند حس و انرژی درستی را منتقل کنند، بازی در این پروژه، به سطح بالاتری ارتقا پیدا می‌کند. خوشبختانه همکاری‌های ما در این زمینه، همکارانی داشتیم که از نظر درک نقش، هماهنگی و تعامل، کاملاً حرفه‌ای بودند و همین موضوع باعث شد که بسیاری از صحنه‌ها به شکلی طبیعی و تأثیرگذار اجرا شوند.

بازی در این فیلم چه دستاوردی برایتان داشت؟

از نظر روحی و شخصی می‌توانم بگویم که مهم‌ترین دستاورد، لذتی بود که از بازی در این فیلم به دست آوردم. به نظر من، یک بازیگر وقتی از کاری که انجام می‌دهد لذت ببرد، می‌تواند بهترین عملکرد خود را ارائه دهد. در واقع، دستاورد من در هر کاری، همان احساس شغف است که خوشبختانه در این پروژه نیز تجربه‌اش کردم. این حس، برای من انگیزه‌بخش است و همیشه کمک کرده تا مسیر هنری‌ام را با انرژی و امید ادامه دهم. بازی در این فیلم به من یادآوری کرد که چقدر به بازیگری علاقه‌مندم و چقدر این حرفه برایم ارزشمند است. همچنین، این تجربه باعث شد که درک عمیق‌تری از بازیگری رئالیستی و چالش‌های آن پیدا کنم. تلاش برای ارائه یک اجرای طبیعی و باورپذیر همیشه دشوار است، اما زمانی که موفق به انجام آن شوید، لذت و رضایتی وصف‌ناپذیر خواهد داشت.

چه باز خوردی را برای این فیلم و بازی در آن در چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فجر پیش‌بینی می‌کنید؟

پیش‌بینی بازخوردها همیشه دشوار است، چراکه جشنواره‌ها و سلاقی افراد متفاوت هستند. اما تنها چیزی که می‌دانم این است که من با تمام وجود این نقش را بازی کردم و می‌دانم اگر کسی با دقت و حوصله به فیلم نگاه کند و به دنبال اصالت در آثار هنری باشد، نسبت به بازی من واکنش مثبتی خواهد داشت. امیدوارم که این فیلم و نقش من در آن، مورد توجه مخاطبان و داوران جشنواره قرار بگیرد. اما حتی اگر چنین اتفاقی هم نیفتد، برای من مهم‌ترین مسئله این است که احساس می‌کنم نقش خود را به بهترین شکل ممکن ایفا کرده‌ام و این احساس، برایم ارزشمندتر از هر جایزه و تقدیری است.

صحبت پایانی

موضوعی که همیشه این است که امسال دو فیلم حضور دارند. یکی فیلم صد دام به کارگردانی آقای پوروزیری که در ژانر کمدی ساخته شده و دیگری فیلم «۱۹۶۸» که درام تاریخی است. این برای من تجربه‌ای هیجان‌انگیز است، چراکه دو فضای کاملاً متفاوت را تجربه کرده‌ام و این تضاد برایم بسیار ارزشمند است.

امیدوارم که این تفاوت ژانرها و فضای بازی‌ها مورد توجه مخاطبان و منتقدان قرار بگیرد. مهم‌تر از هر چیز، امیدوارم که هر دو فیلم بتوانند احساسات و اندیشه‌های تازه‌ای را در ذهن تماشاگران ایجاد کنند و تجربه‌ای ماندگار برایشان رقم بزنند.

از چگونگی نحوه همکاری با فیلم «۱۹۶۸» بگویید؟

در ابتدا یک اتفاق جادویی و بامزه برایم افتاد؛ اینکه هم دستیار فیلم، آقای فراهانی، و هم بازیگر فیلم، آقای امیر نوروزی و خانم پادینا کیانی، هر سه نفر اصرار داشتند که در این فیلم حضور داشته باشم. این موضوع برایم هم جالب و هم هیجان‌انگیز بود، چرا که معمولاً روند انتخاب بازیگر در پروژه‌های سینمایی مسیر مشخصی دارد، اما این بار حس کردم که یک نوع اجماع و انرژی خاصی برای حضور من در این فیلم وجود دارد. در نهایت، به پیشنهاد این سه نفر با من تماس گرفته شد و در آستانه آغاز پروژه به دفتر مراجعه کردم. زمانی که وارد پروژه شدم، حس کردم که قرار است تجربه‌ای متفاوت داشته باشم، چرا که فضای کار از همان ابتدا صمیمی و حرفه‌ای بود.

تجربه همکاری با پوروزیری چگونه بود؟

تجربه همکاری با کارگردان برایم بسیار دل‌نشین و آموزنده بود. مهدی پوروزیری علاوه بر اینکه کارگردانی تواناست، پیشینه مستندسازی دارد و این ویژگی در نحوه هدایت بازیگران و دقت او در به تصویر کشیدن واقعیت‌های داستان کاملاً مشهود بود. او در ژانرها و قالب‌های مختلف، مستندات بسیاری ساخته است و همین موضوع باعث شده که نگاه او به سینما کاملاً متفاوت باشد. ایشان آن قدر در خصوص هدایت بازی در فیلم، به دنبال ارائه یک فضای طبیعی و ناتورانال بود که برای من، که علاقه‌مند به بازی رئالیستی هستم، چالش بسیار جالبی ایجاد شد. او تلاش می‌کرد که با ارائه بازی رئالیستی به عمق داستان برسیم و لحظاتی را خلق کنیم که کاملاً باورپذیر و ملموس باشند. برای تحقق این هدف، در مورد هر سکانس و هر دیالوگ گفت‌وگوهای متعددی داشتیم، اتودهای مختلفی می‌زدیم و بارها صحنه‌ها را تکرار می‌کردیم تا به لحظه‌ای برسیم که هم از نظر اجرا، هم از نظر مفهوم و هم از نظر احساسی، دقیق و واقعی باشد. این میزان وسواس و دقت او برایم بسیار جذاب بود، چرا که احساس می‌کردم نه تنها یک چالش، بلکه یک فرصت برای این ویژگی‌های حرفه‌ای، اخلاق خوب، صبوری و نگاه حمایتگرانه ایشان نیز بسیار قابل تحسین بود. او به بازیگران این آزادی را می‌داد که پیشنهاد دهند، تجربه کنند و خودشان را در نقش غرق کنند. این رویکرد باعث شد که فضای کار بسیار پویا و خلاقانه باشد.

نقش دیگر عوامل در تجربه بازی شما چقدر تأثیرگذار بود؟

یکی از مهم‌ترین بخش‌های یک پروژه سینمایی، تیم پشت‌صحنه و همکاری‌ها هستند